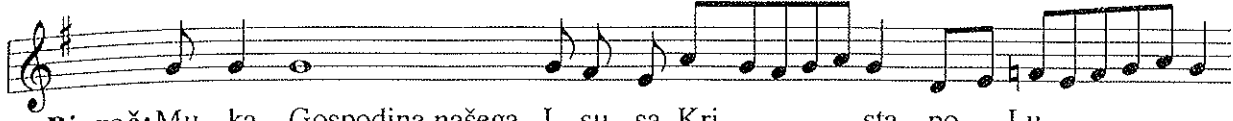

MUKA PO LUKI

Zapisao: fra Mile Čirko

Pjevač: Mu- ka Gospodina našega I- su- sa Kri - sta po Lu -

ki. Ka- da do- đe čas, sje- de I- sus za stol

i a- po- sto- li snji - me. I re - će im.

Isus: "Svom sam du- šom

čeznuo ovu Pashu bla- go- va- ti s va- ma pri- je svo- je mu- ke.

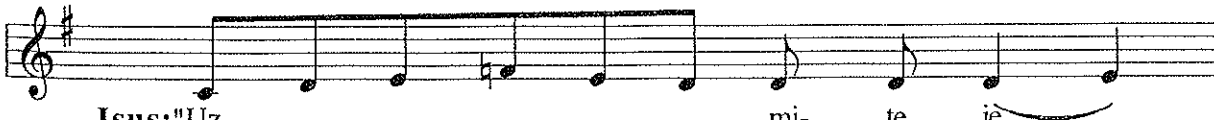
Jer ka- žem vam, neću je više blagova- ti

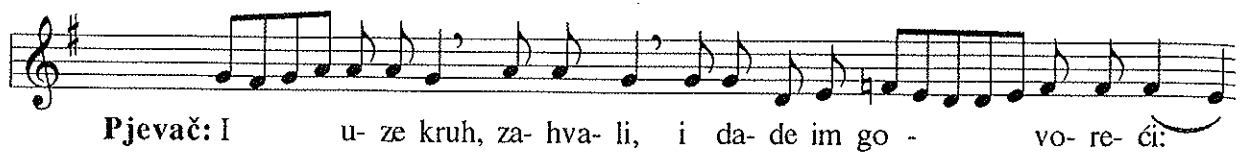
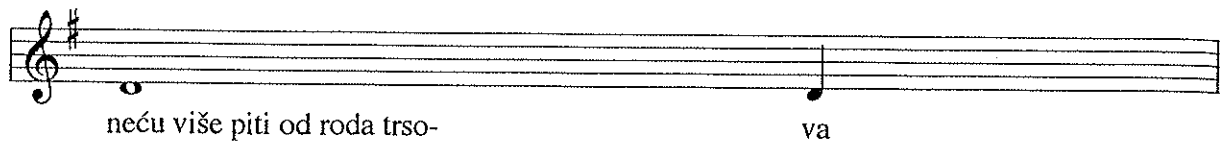
dok se ona ne završi u Kra - ljev- stvu Bo - žjem."

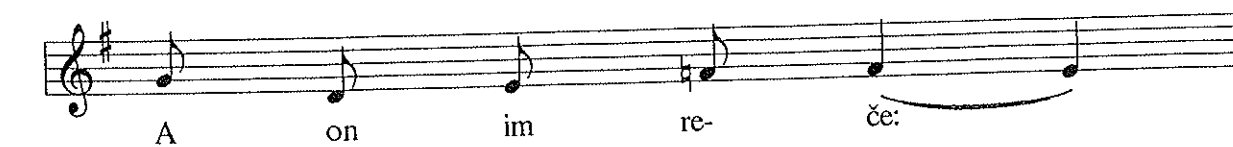
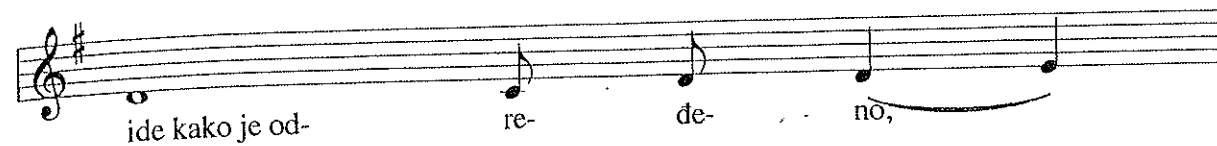

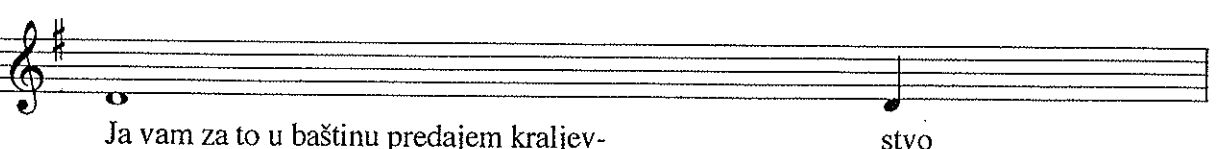
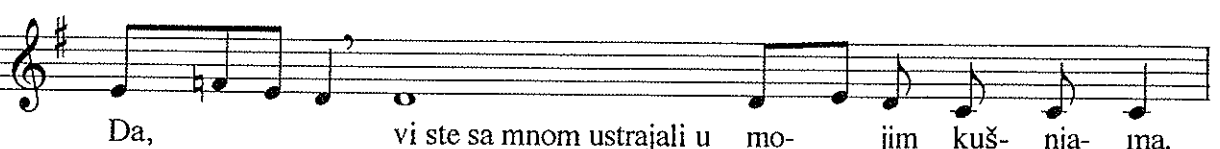
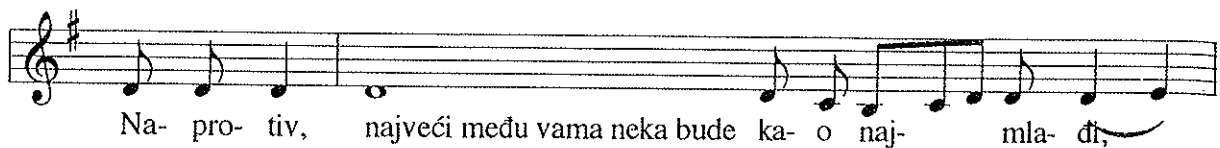
Pjevač: I u- ze ča- šu za- hva- li i re- će:

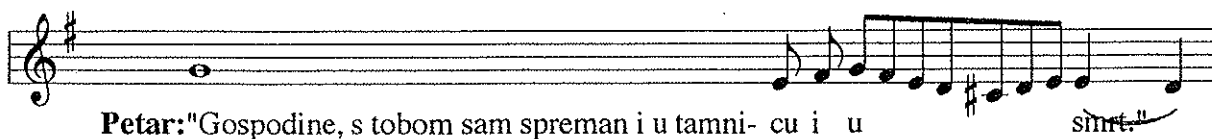
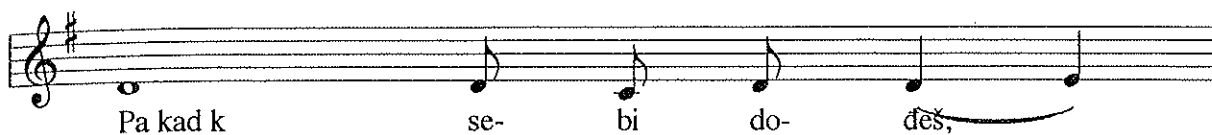
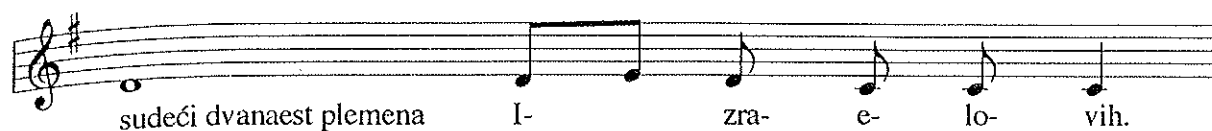

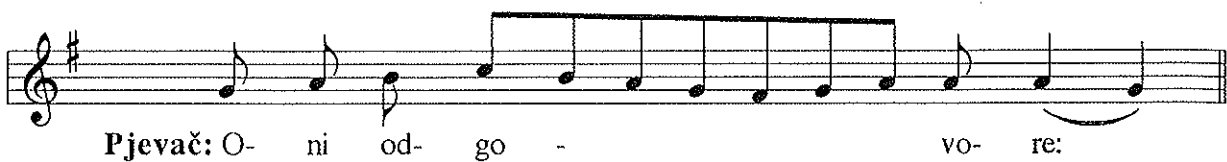
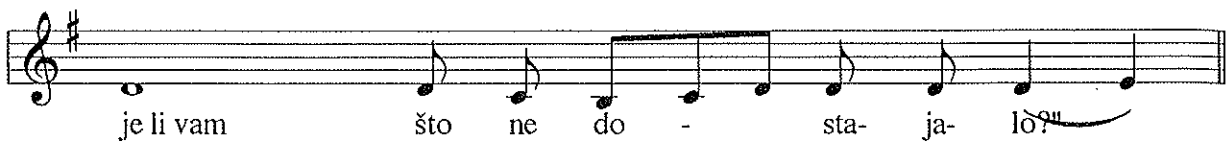
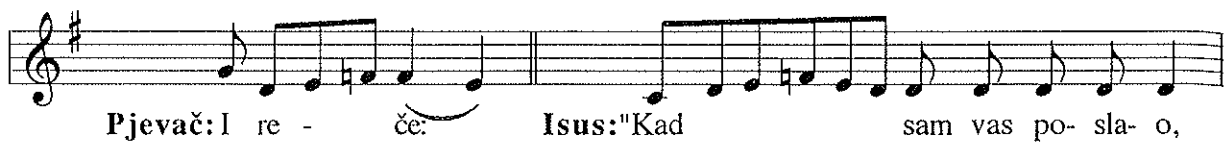
Isus: "Uz - mi- te je

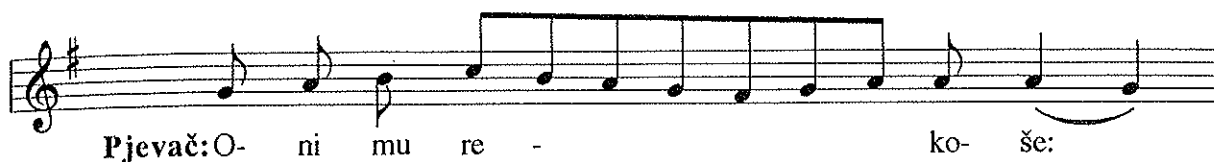
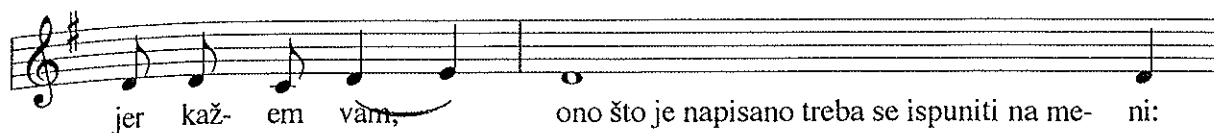

Za njim podoše i njegovi učeni - ci.

Ka- da do- đe o- na- mo, re - će im:

Isus: "Mo - li- te

da ne pad- ne - te u na - past!"

Pjevač: I otrgnu se od njih koliko bi se kame- nom do- ba- ci- lo,

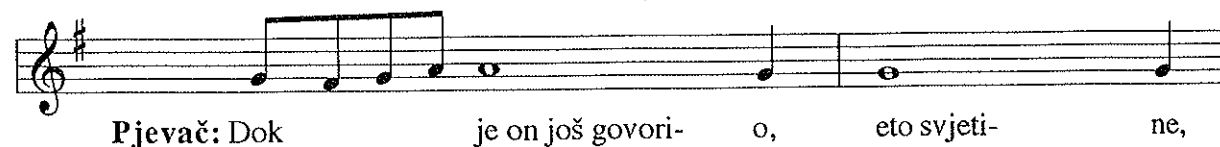
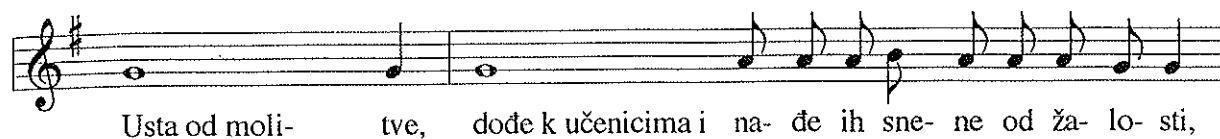
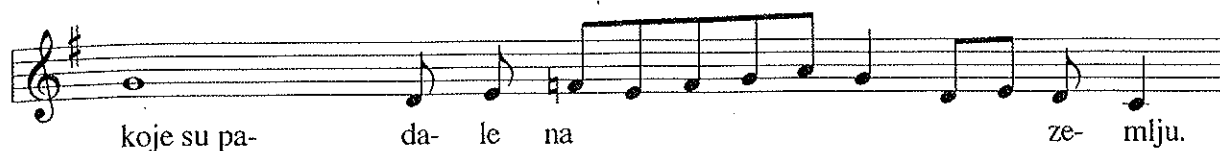
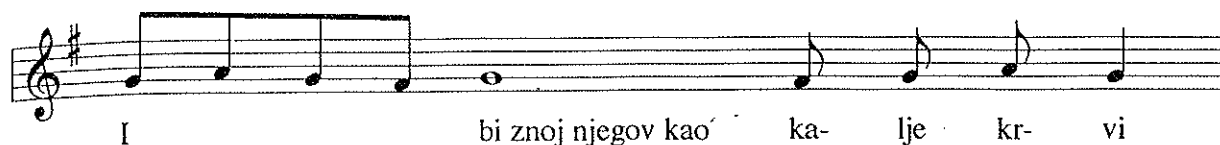
pade na koljena pa se mo - lja- še:

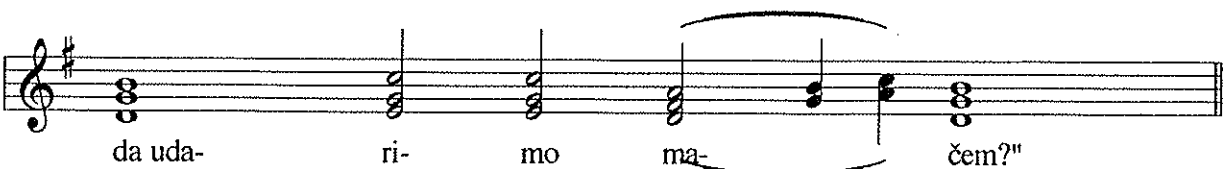
Isus: "O - čet:"

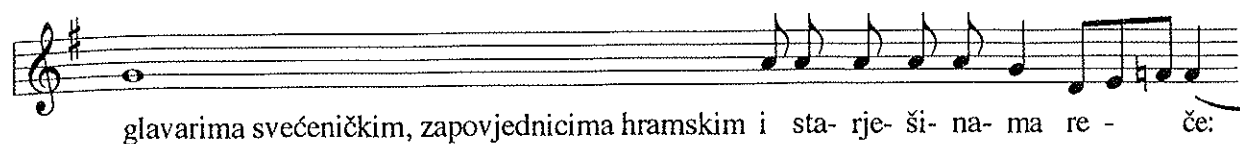
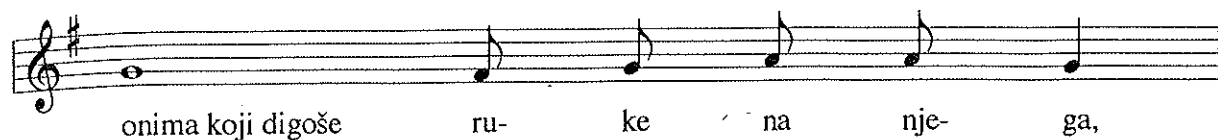
Ako hoćeš otkloni ovu ča - šu od me- ne. Ali ne mo- ja vo- lja,

nego tvoja ne - ka bu - de!"

Pjevač: A ukaza mu se anđeo s ne- ba

Petar je išao iz- da- le- ka.

A po- sred dvo- ri- šta naložiše vatru i posje- da- še u- o- ko- lo.

Među njih sje- de Pe - tar.

Ugleda ga neka sluškinja gdje sje- di kraj va- tre,

oštro pogleda i re - će:

Sluškinja: "I o- vaj s njim bi - ja- še!"

Pjevač: A on za - nije- ka:

Petar: "Ne znam ga že - no!"

Pjevač: Malo zatim opazi ga netko drugi i re- će:

Sluga: "I ti si od njih!"

Pjevač: A Pe- tar re - će:

Petar: "Čo vje- će ni - sam!"

Pjevač: I nakon otprilike jedne ure-drugi neki na- va- lji - va- še:

Zbor: "Doista, i ovaj s njim bi- ja- še!"

Ta Ga- li- le- jac je!"

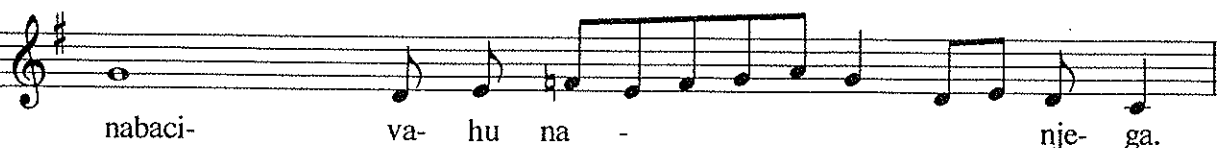
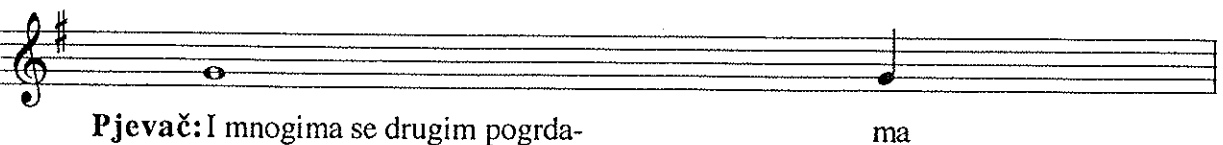
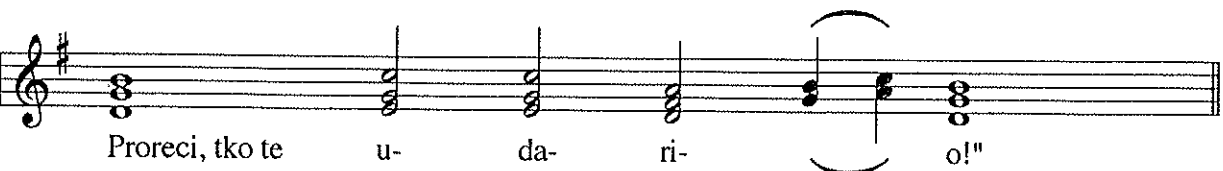
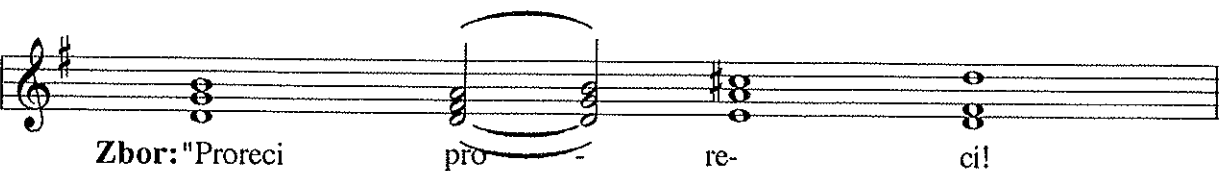
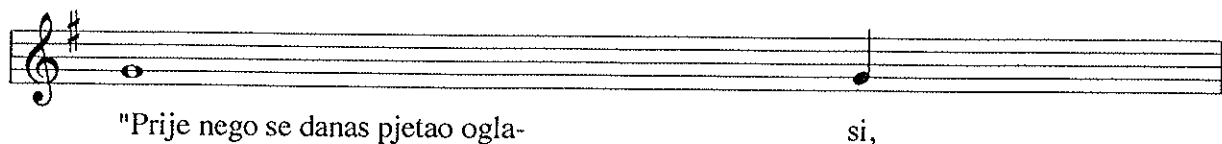
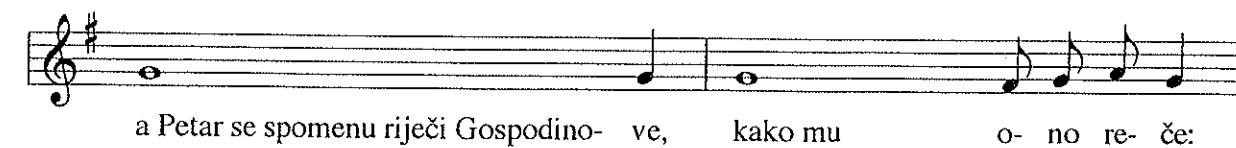
Pjevač: A Pe - tar će:

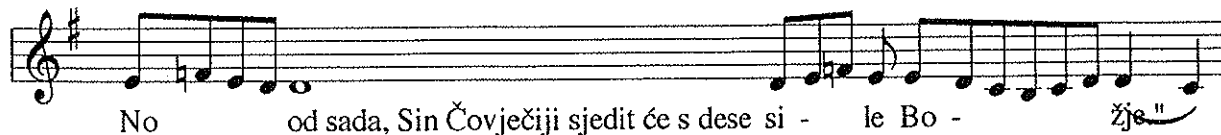
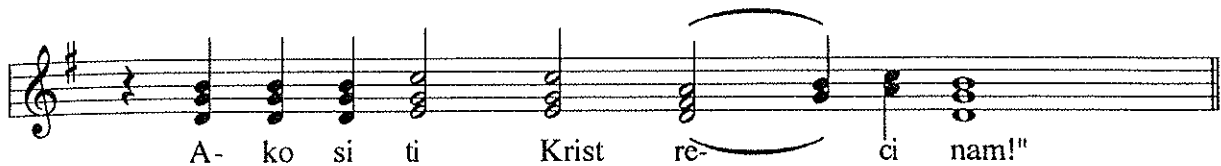
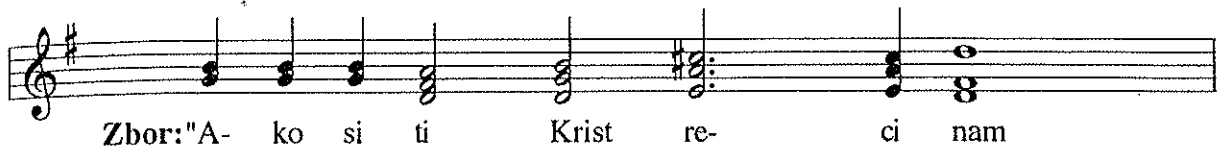
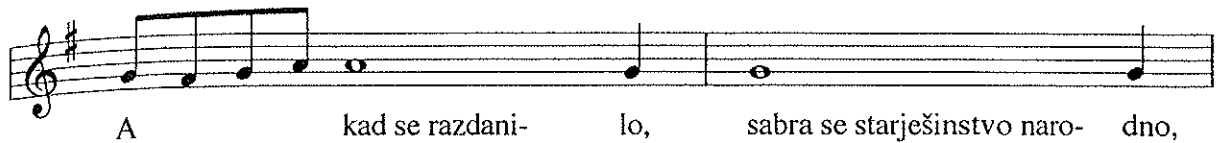
Petar: "Čovječe ne znam što go - vo- riš!"

Pjevač: I u- mah, dok je on još go- vo- ri- o,

ogla- si se pje- ta- o.

Go - spoodin se obazre i uprije pogled u Pe- tra,

Zbor: "Ti si dakle Sin Bo- žji!"

Ti si dakle Sin Bo- žji!"

Pjevač: On im re- če: Isus: "Vi ve- li- tē!"

Ja je - sam!" Pjevač: Na to će o - ni:"

Zbor: "Što nam još svjedo- čan- stvo tre- ba?"

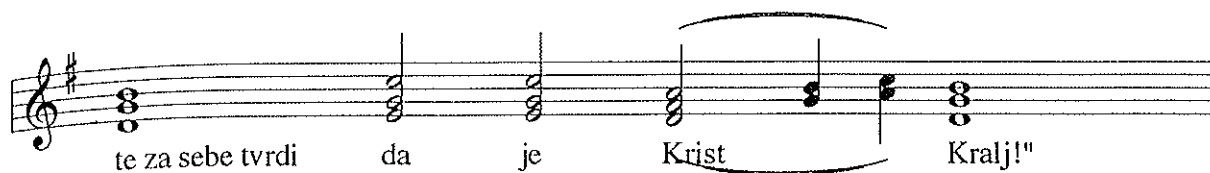
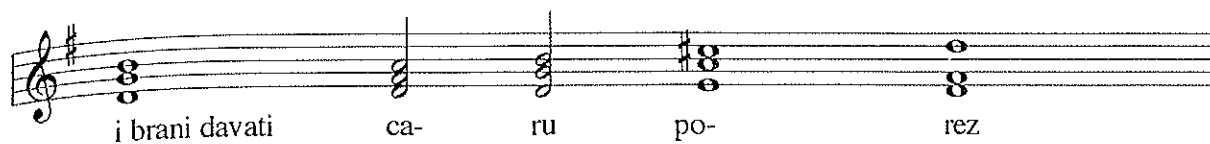
Ta sami ste čuli iz nje- go- vih u - sta!"

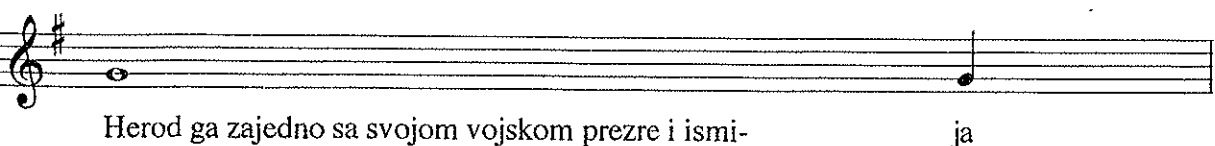
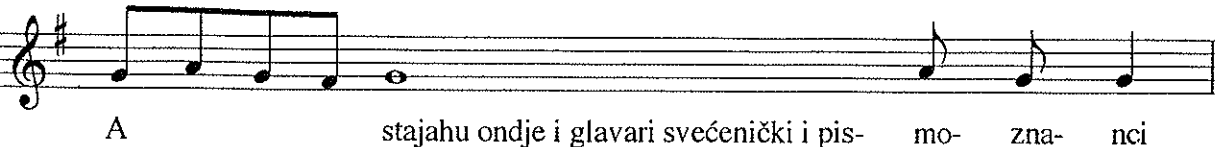
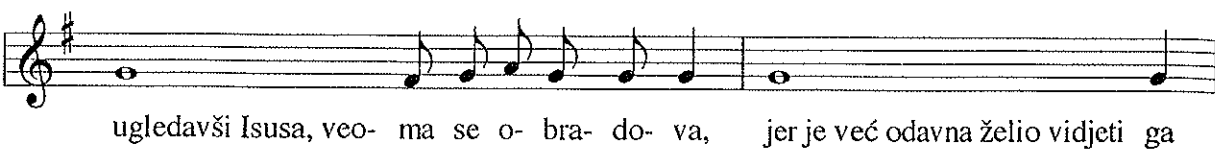
Pjevač: I ustade sva ona svje- ti- na,

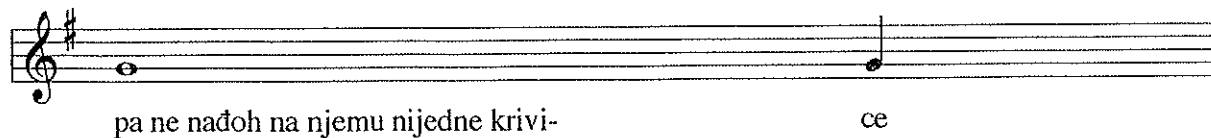
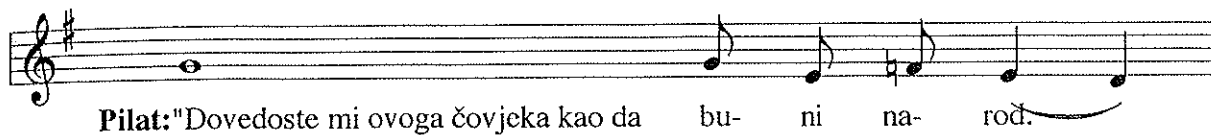
odvedo- še ga k Pi- la- tu

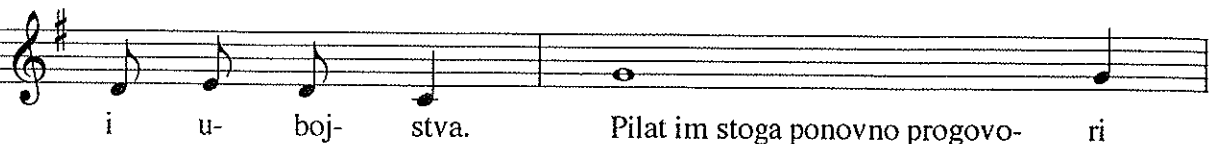
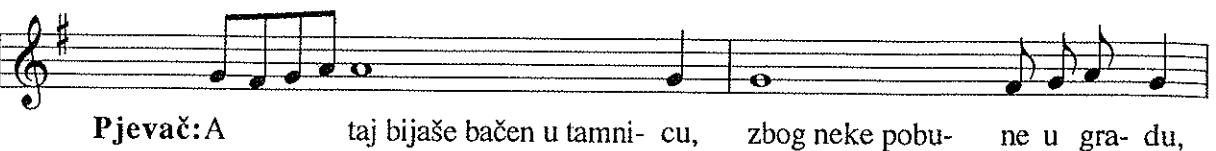
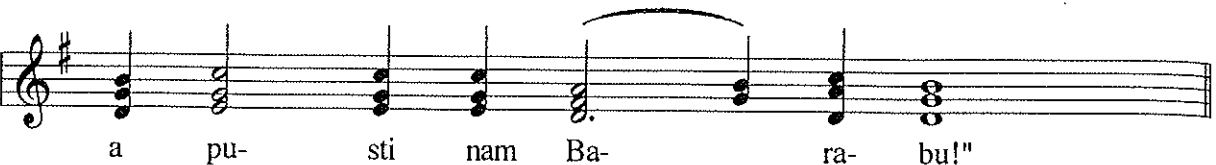
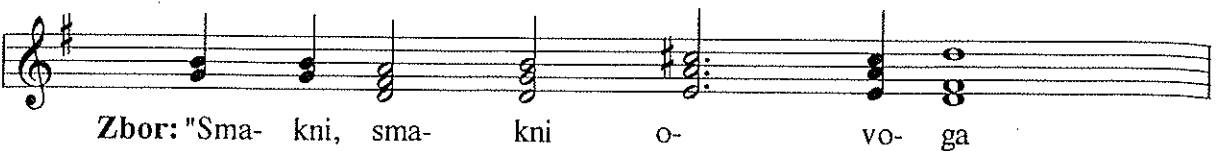
i stadoše ga o- ptu- ži - va- ti:"

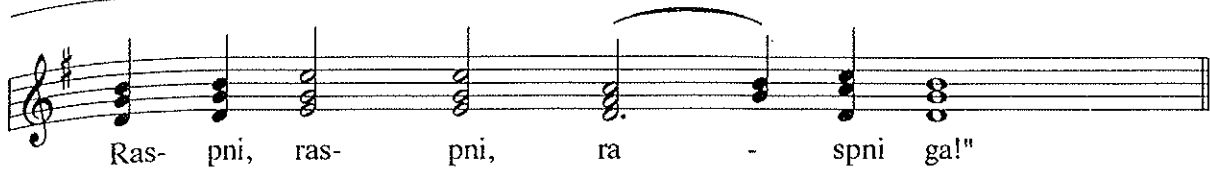
Zbor: "Ovoga našosmo kako zavodi na- rod"

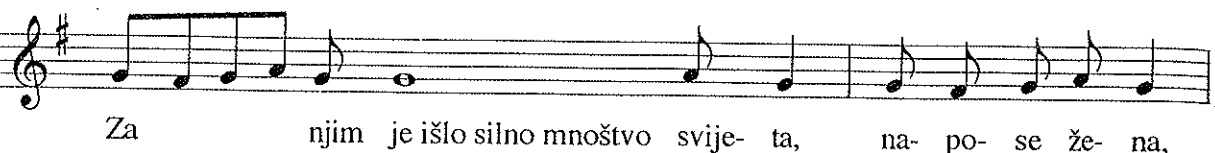
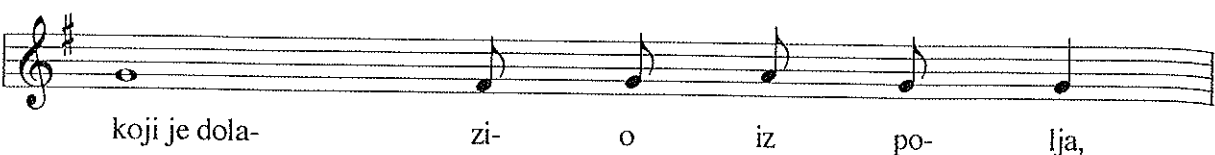
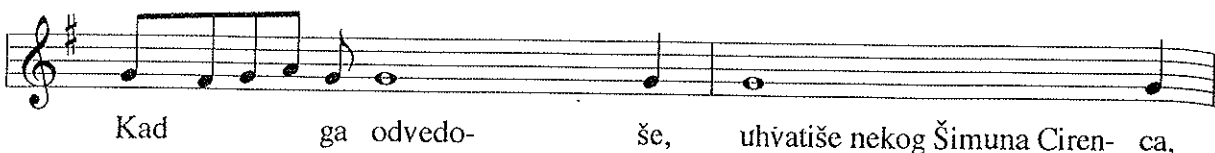
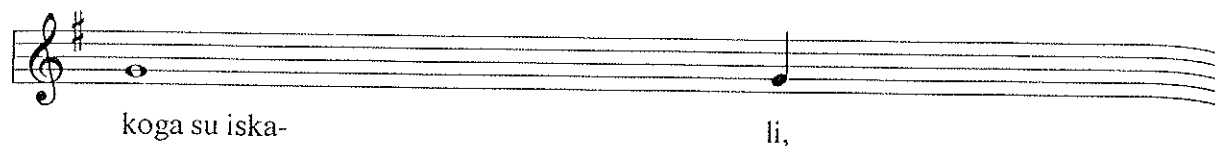

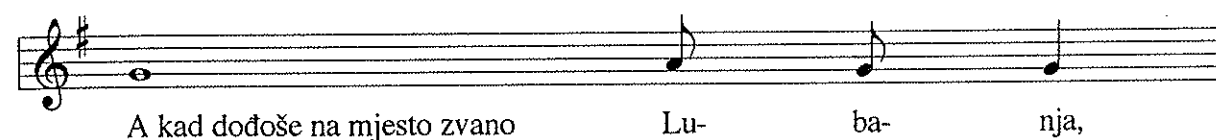
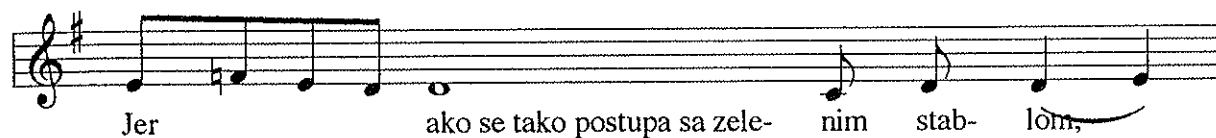
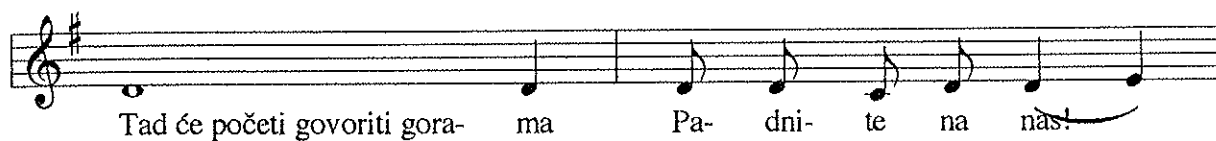
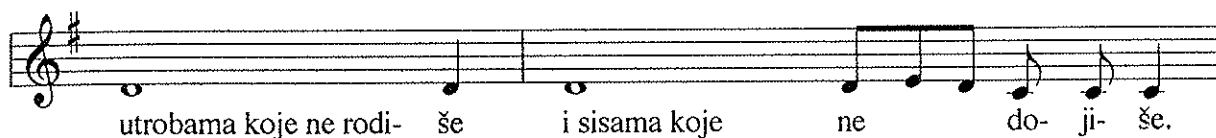

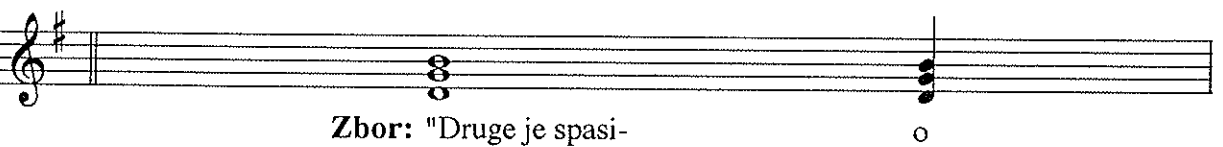
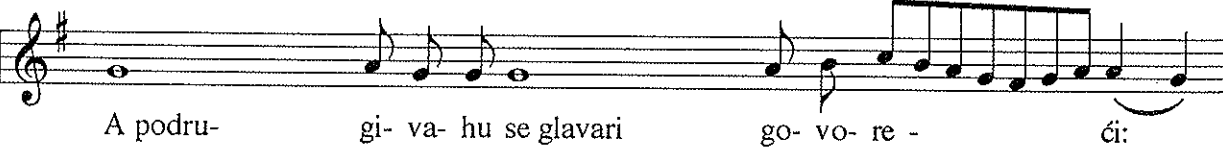

neka spasi sam se be,

ako je Krist Božji, I- za- bra- nik!"

Pjevač: Izrugivali ga i voj- ni- ci,

prilazili mu nudili ga ocom go- vo- re ci:

Zbor: "Ako si ti Kralj ži- dov- ski,

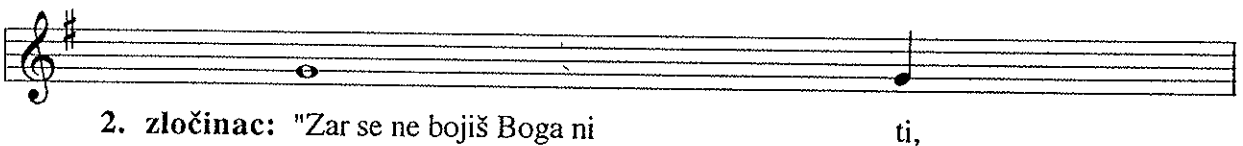
spasi sa- mo- ga se- be!"

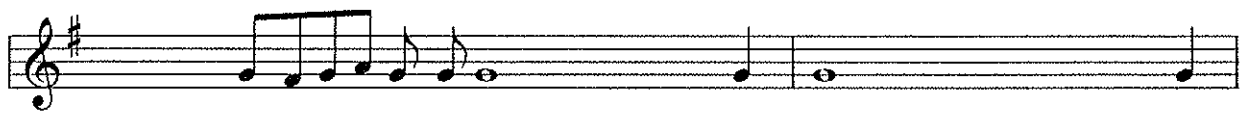
Pjevač: A bi- ja- še i nat- pis po- nad nje- ga:

"o- vo je Kralj Ži- dov- ski!"

Jedan ga je od obješenih zločinaca po- gr- đī - va- o:

1. zločinac: "Ni- si li ti Krist?"

Pjevač: Bi - ja - še već oko šeste u - re kada nasto tama po svoj ze - mlji

sve do u - re de - ve - te, jer sunce pomr - ča,

a hramska se zavjesa razdri - je po sre - di - ni.

I povika Isus i - za gla - sa: **Isus:** "O - če,

u ruke tvoje pre - da - jem duh svoj!"

Pjevač: To rekav - ši iz - da - hnu.

Ka - da sa - tnik vi - dje što se zbi - va,

sta - ne sla - vi - ti Bo - ga: **Satnik:** "Zbi - lja,

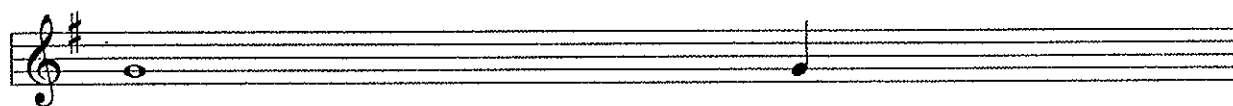

čovjek ovaj bi - ja - še pra - ved - nik!"

Pjevač: I sav svijet koji se zgrnuo na taj pri - zor,

vidjevši što se zbi- va,
 vraćao se biju- ćí se u pr- sa.
 Stajahu podalje i gledahu to svi znan- ci I- su- so- vi
 i žene koje su za njim išle iz Ga- li- le- je.
 I gle, čovjek, imenom Jo- sip, vije- ćnik,
 čovjek čes- tit i pra- ve- dan. On ne privoli njihovoj odluci i postup- ku -
 a bijaše iz Arimateje, gra- da ju- dej- sko- ga,
 i iščekivaše kraljevs- tvo Bo - žje. Taj dakle pristupi Pi- la- tu
 i zaiska Isu- so- vo tije - lo.
 Za - tim ga ski- nu, po- vi u pla- tno

i položi u grob iskle- san,

u koji još ne bijaše ni- tko po - lo- žen.

Bijaše dan pripra- ve; su- bo- ta je svi- ta- la. A pra- ti- le to že- ne

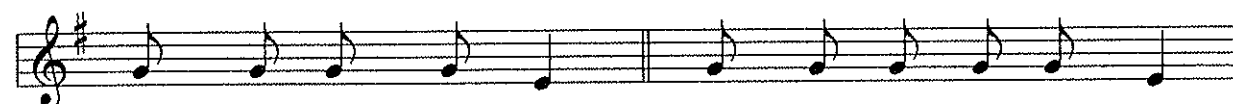
koje su s Isusom došle iz Ga- li- le- je: motrile grob

i kako je položeno tije- lo nje - go- vo.

Za - tim se vra- ti- še i pripraviše miomiri- se i po - ma- sti.

Riječ je Gos- po- dnja. Sla- va te- bi Kri- ste.

Mješoviti zbor

1. Ništa, ni-šta, ni-šta.

2. Gospodi-	ne,	Gos-	po-	di-	ne,
3. Gospodi-	ne,	Gos-	po-	di-	ne,
4. Doista i ovaj	s njim		bi-	ja-	še!
5. Proreci	pro-		re-		ci!
6. Ako si ti	Krist		re-	ci	nam!
7. Ti si dakle	Sin		Bož-		ji!
8. Što nam još svjedo-	čan-	stvo	tre-		ba?
9. Ovoga našdosmo kako zavodi					
naš narod - i brani davati	ca-	ru	po-		rez
10. Buni narod naučavajući po	svoj	Ju-	de-		ji
11. Smakni,	sma-	kni	o-	vo-	ga,
12. Raspni,	ras-	pni,	ras-	pni	ga
13. Druge je spasio, neka spasi	sam		se-		be
14. Ako si ti	kralj		ži-	dov-	ski,

Muški zbor

1. Ništa, ni-šta, ni-šta.

Ništa, ni-šta, ni-šta.

evo ovdje dva ma-ča!
 da uda-rimo ma-čem?
 Ta Ga-li-le-jac je!
 Proreci tko te u-da-ri-o!
 Ako si ti Krist, re-ci nam!
 Ti, si, dakle, Sin Bo-žji!
 Ta sami smo čuli iz njego-vih u-sta.

te za sebe tvrdi. da je Krist, kralj.
 počevši od Gali-leje pa dov-de!
 a pusti nam Ba-ra-bu!
 Raspni, ras-pni, ras-pni ga!
 ako je on Krist Božji, I-za-bra-nik!
 spasi sam se-be!

Ništa ni-šta, ni-šta.

POGOVOR

“Glazbena je baština blago neprocjenjive vrijednosti ... Liturgijski čin poprima plemenitiji oblik kad se Božja služba svečano obavlja s pjevanjem ...” (SC 112 i 113). Tim riječima Drugi vatikanski sabor ističe važnost glazbe u bogoslužju. To vrijedi za svako bogoslužje, a na osobit se način primjenjuje na bogoslužje Velikoga tjedna što predstavlja “sjajan vrhunac čitave liturgijske godine”.

Običaj svečanog pjevanja Muke na Cvjetnicu i na Veliki petak duboko je ukorijenjen vjernički običaj u većini naših katoličkih crkava. Zbog toga je stvorena raznolika glazbena baština koja se prenosila s koljena na koljeno tvoreći bogatstvo sveopće kulturne baštine. Mnogi su od tih napjeva Muke zapisani i tako oteti mogućem zaboravu ili iskrivljivanju. Ovdje donosimo napjev koji se sačuvao po crkvama koje poslužuju franjevci Provincije Presvetoga Otkupitelja sa sjedištem u Splitu. Napjev je veoma sličan drugim napjevima nastalim u primorskim krajevima Lijepe naše.

Napjev je zapisao fra Mile Čirko, dugogodišnji učitelj crkvenog pjevanja u Sinju, Makarskoj i Splitu. Tehnički dio posla oko pisanja nota obavio je bogoslov fra Boris Čarić.

Priprema i ostvarenje ovoga projekta rađeno je s mnogo zanosa i nesebična požrtvovanja. Nadamo se da će tako biti i prihvaćen i postati korisno sredstvo boljega, svečanijeg i plodonosnijeg sudjelovanja u bogoslužju Nedjelje Muke Gospodnje, a navještaj Muke dostojan onoga što sadrži i predstavlja. Time ćemo, barem donekle, doprinijeti želji Crkve da preko “liturgije one koji su unutar Crkve svakodnevno izgrađuju u sveti hram u Gospodinu, do pune mjere Kristova rasta” (SC 2).

Time smo zabilježili i tiskali kao poseban otisak Muku Gospodinovu prema svoj četvorici evanđelista koje se pjevaju na Cvjetnicu i Veliki petak. Nadamo se da smo time pomogli da i “u suvremenoj Crkvi odjekuje veličanstvenija i ljepša hvala Bogu ... i da se Crkva pridruži onoj hvali što je pjevaju sveci i anđeli u nebeskim dvorima ...” (Pavao VI, *Pjesmu hvale*).

Fra Marko Babić